

Și în ce triste și deprimătoare circumstanțe s'a făcut și această neisprăvită votare!

Dér se vedem cări au fost rezultatele dobândite printrînsa, de cătră aceia, cari au provocat'o, bine știind înainte ce avea să urmeze.

Au dobândit matadorii grupului, că de fapt s'a produs între noi o desbinare, deorece Bănatul întreg, reprezentat de d-lă Mocsonyi și soții, a declarat înainte, că „nu va coopera“ la executarea deciziunii privitoare la așternerea „fără amânare“ a memoriului.

Au dobândit, că noul comitet central n'a mai fost ales de totalitatea delegaților, ci numai de-o parte a lor, care, fiindcă n'a fost votare, ci numai optare reciprocă, nici nu se pôte constata, decât a fost majoritatea, ori nu.

C'ună cuvânt au dobândit spargerea solidarității, care-i gena atât de mult, pentru că „unea vederile deosebite“ în cestiunea memoriului.

Etă situațiunea creată de matadorii „grupului“ prin votarea forțată de ei dela 9 (21) Ianuarie 1892.

CRONICA POLITICĂ.

— 3 (15) Aprilie.

Cu privire la alegerile din Bucovina, o telegramă din Cernăuți aduce știrea, că primul și al doilea colegiu electoral — cel din urmă pe baza compromisului încheiat — au real-să pe reprezentanții de mai înainte în dieta provincială.

Foia germană „Hamburger Nachrichten“, inspirată de Bismarck, aduce o știre caracteristică privitoare la criza Bismarck întemplată în primăvera anului 1890. Numita foia susține, că la început se stabilise, ca Bismarck să rămână cancelar, ér fiul său Herbert să primescă portofoliul de externe și Caprivi să fiă ministru-președinte prusian. Izbucnirea repentimă a conflictului însă a zădărnicit acest plan al coronei.

Pe partida germană din Boemia a supărat'o rău înmormântarea pactului. Dovadă este un manifest al comitetului ei central adresat tuturor Nemților din Boemia. În manifestul acesta, după ce se face amintire de adunarea dela Teplitz, se accentuează zelul deputaților germani de-a se duce în deplină pactul. Amintesc apoi adăncă indignațiune ce-a cuprins pe toți Nemții din provinciile germane pentru atitudinea șovăitoare a guvernului și pentru faptul, că guvernul n'a stăruit în dieta

provincială pentru realizarea proiectului pactului. Noi însă, continuăm manifestul, nu ne oclătinăm și nu desperăm: vom ține cu fidelitate la principiile politice noastre naționale și ne vom lupta neobosiți în prima linie pentru realizarea pactului. Cu fruntea înalțată, cu încredere și lucrând neîntrerupt să privim deo în fața viitorului.

Dela Academia română.

București, 1 (13) Aprilie 1892.

În sesiunea generală a anului curent, ședința dela 12 Aprilie c., la propunerea secțiunii de științe se alege membru ordinar d-lă Haretă.

În secțiunea de literă și cea istorică locurile vacante nu s'au suplinit.

În secțiunea de literă, membri corespondenți dintre Români au fost aleși: d-lă Dumitru Olănescu, ministru al României la Atena, și d-lă Ioan Bogdan, prof. Dintre străini fu ales d-lă Dr. August Waigand, docent la universitatea din Lipsia, care s'a ocupat de Români din Macedonia și a descoperit subdialectul Românilor Megleniți, despre cari a scris și tratăză în cursul său la universitatea amintită.

În secțiunea științelor s'a ales d-lă Savini, inginer-constructorul podului peste Dunăre.

Dintre Români membru corespondent fu ales d-lă Constantin Călinescu.

Premiași au fost: d-lă Dumitru Olănescu pentru traducerea lui Horațiu (odele, epodele, carmen saeculare și epistola ad Pisones, despre arta poetică) în versuri, cu premiul pe 4000 lei din fondul Nasturel-Herescu. D-lă Dr. Istrate pentru cartea sa de chimie, cu premiul de 5000 lei din donațiunea statului, fondul Eliade Rădulescu.

D-lă Roscanu, prof. la univers. de Iași, pentru cartea sa istorică în III vol. cu premiul de 1500 lei, fondul Craiovanu.

Ajutore s'au dat: d-lui Reteganu, inventator în distr. Năsăudului, pentru colecțiunea sa de fabule, descântece, etc. 500 lei rămânând acea colecțiune proprietate a Academiei, care va utiliza-o la timpul său.

D-lui Burada pentru a 'i se înlesni călătoria la Brussa, (Asia minore) spre a cerceta pe Români aflători acolo, 4000 lei.

Delegațiunea. Președinte al Academiei fu reales d-lă Ioan Ghica (acum în al treilea an), vice-președinți: D. D. Iacob Negruzzi, Dr. Dumitru Brândză, V. Ales. Urechii.

Secțiunile s'au constituit, realgând toate pe funcționarii din anul trecut. După regularea și votarea budgetului pe anul 1892/3 a lăsamântului Adamache, autorizându-se delegațiunea a

face toate cele necesare pentru a se realiza punerea în posesiune a Academiei, în fine membrii Academiei prin organul secretariului general deteră expresiune celor mai viue sentimente de iubire și stimă d-lui Georgiu Barițiu, în vederea apropiatei sale aniversări de 80 de ani (în 12 Mai c.) și în considerațiunea marilor sale servicii aduse culturii naționale prin lucrările sale și mai ales ca cel mai vechiu țiarist român.

După această ovațiune, sesiunea generală (terminată prin ședința de astăzi 13/1 Aprilie) s'a încheiat astăzi la 4 ore p. m. A. R.

SCIRILE ȚILEI.

— 3 (15 Aprilie)

Banffy Dezső în Șimleu. Ni-se știe: În 12 l. c. a sosit renumitul Banffy Dezső la Șimleu, ca să mulțumescă alegătorilor săi pentru-că l'au ales deputat. La marginea cercului, la gara dela Sarmașag, l'a primit o deputațiune din 2 solgăbirii, 10 notari din cerc, trei popi ref. și mulți jidani, ér în Șimleu cu portă de triumf și programă estinsă de primire solemnă. A fost cină comună în onorea lui și în 13 sera bală de elită. — În 14 se reîntorce la Clușiu, — se poacăscă de sfințele Pasci.

Ședința publică. Societatea de lectură a tinerimei dela institutul pedagogico-teologic ort. rom. din Arad invită la Ședința publică, ce se va ține în Dumineca Tomei la 12 (24) Aprilie c. în „sala cea mare a Seminarului“. Începutul la 7 ore sera. Arad, 28 Martie 1892. În numele societății: Georgiu Proca, v.-președinte. Andrei Horvath, secretari. Ofertele maritimose în favorul bibliotecii Societății se vor cuita pe calea publicității.

Programa: 1) „Christos a înviat“, arr. de N. Chicin, esec. de corul vocal. 2) „Cuvânt de deschidere“, rostită de v.-președintele societății G. Proca, cl. c. III. 3) „Ce te legin codrule“, de I. Worobchievici, esec. de corul vocal. 4) „Condițiunea fundamentală de viață“, disertațiune de A. Horvath, cl. c. II. 5) „Vals“, de Zeller, esecutat de corul instrumental. 6) „Gru-Sänger“, poesiă de V. Alexandri, declamată de D. Popovici cl. c. III. 7) „Hora“, arr. de N. Chicin, esecutată de corul vocal. 8) „Din viața poporului român“, disertațiune de I. Papp, cl. c. III. 9) „Cântec vesel“, de I. Worobchievici, esecutat de corul vocal. 10) „Galopp“, de A. Cirillo, esecutat de corul instrumental. 11) „Clevetic“, monolog de V. Alexandri, declamat de G. Lupșa, cl. c. II. 12) Marș, de L. cav. de Goian, și Cipr. Porumbescu, esecutat de corul vocal.

Oprirea țergurilor de vite în Ardél. Lui „Magar Hirlep“ 'i se știe din Clușiu, că ministrul de agricultură voese să oprăscă în Ardél toate țergurile de vite cornute. Intențiunea aceasta a și făcut'o deja cunoscută comitatului Odorheiu șicând, că va opri toate țergurile de vite, chiar și cele de săptămână, și va permite pentru Ardél un singur țerg peste anul. — Ar fi ceva ne mai pomenit, decât s'ar adevăra soirea numitei foi.

Episcop decedat. Țilele acestea a murit episcopul gr. or. Arseniu StoicoVICI din Sânt. Andreiu. El s'a născut la 1803, era om fóre popular și îndurător, mai ales cu tineri dela școle lipsiți de mijloce.

Trenurile Nr. 5435 și 5436, cari circulă între Brașov și Săcele, dér a căroră circulare fusese sistată, dela 15 Aprilie n. încep să circuleze éráși regulat.

Un act de vitejă a lui Bismarck. Diarul „Post“ dice, că după ce a celebrat a 77-a aniversare a născerii sale, principiele de Bismarck va serba a 50-a aniversare a unui act de curagiu, pe care puține persoane și'l aducă aminte, dér pentru care fostul cancelar fusese decorat cu medalia de sauvetage (scăpare de înec). Sub-locotenentul de Bismarck, din I-ul batalion al regimentului 9 din Landwehr, era acum 5 de ani chemat să ia parte la exerciții la Lipenh și peste câteva zile era decorat pentru-că a scăpat, cu pericolul vieții sale, pe un rēndaș al său, ce era să se înecă într'un lac.

O epistolă interesantă. Mare senzațiune a produs la Paris o scrisore a esecutatului locotenent Anastay, adresată fratelui său, unui medic. Decapitatul Anastay dice în scrisore sa: „Nimiciora părții, ce formăză individualitatea mea cugetătoare, nu se pôte întempla într'un moment. Cred, că după decapitare trăsesc încă un cēs. Vine deci, Leo, și după decapitare cere-mi capul. La auzul glasului tēu, imi voi deschide ochii“. — Fratele lui a făcut întocmai, dér experimentarea, se înțalge, n'a avut nici un rezultat.

Invitare. Tinerimea studiosă din Nădlac și juru invită la concertul, ce se va arangia în Nădlac în sala cea mare a casei comunale, Lună la 6 (18) Aprilie c. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea elevilor lipsiți de mijloce materiale. Începutul la 8 ore sera. Prețul de intrare de persoan: locul I. 1 fl., locul II. 70 cr., locul III. 40 cr. Ofertele maritimose sunt a se adresa M. O. D. Virentiu Marcoviciu, paroch

când bucata va fi cu totul deslipită de trupul întreg al lemnului, se trage afară; prin golul rămas, o mână puternică se introduce, apucă birna, o dă într'o parte și... goii sunt la Leiba în casă.

Și același sfredel, peste câteva minute, are să fie instrumentul casei lui Zibal și a tuturilor ai lui. Doi găși or să țină victima răstignită jos, și George, cu călcăiul pe pintecele ei, o să vire încet, ca în blana de lemn mortă, sfredelul în osul viu al pieptului, adănc, mai adănc, până să atingă inima, pe care s'o oprăscă din svicniturele-i nebune și s'o țintăscă pe loc.

O sudore de mörte scaldă tot trupul lui Zibal; omul se 'nmuiă din încheieturi și încet se lăsă să cadă în genunchi, ca o vită ce 'și plēcă sub lovitura din urmă grumazul, pētrunsă că de acuma ea însăși trebuie să se părăscă pe ea însăși.

„Da! s'o țintăscă pe loc!“ gândi el pierdut... „da! s'o țintăscă pe loc!“ Și rămase timp cu ochii holbați pe

lumina dela ferăstră... Câteva momente el stete astfel încrămenit pe altă lume, dér deodat:

„Da!“ repetă el suridându cu o clipire fiorosă; „da! s'o țintăscă pe loc!“

Se petrec atunci în această ființă un fenomen ciudat, o completă răsturnare: tremurătura lui se opri, abaterea dispăr și figura-i, descompusă de-o atât de îndelungă criză, luă o bizară seninătate.

El se ridică drept, cu siguranța unui om sănătos și puternic, care merge la o țintă lesne de ajuns.

O linie, între cele două puncte superioare ale pătratului, era pe sfirșite. Leiba se apropiă curios să vedă jocul uneltei. Surisul său se caracterisă acum și mai tare. Mișcă din cap, ca și cum ar fi șis:

„Mai am încă vreme“.

Herăstrul rōse cele din urmă fibre de lăngă borta cătră care tinsese, și încep lucrul între borte inferioare.

„Mai sunt trei“, gândi Leiba, și cu precauțiunea celui mai încercat vânător

intră binișor în dugheană. Căută sub tarabă, luă ceva, ieși înapoi cu același tact, ascundându obiectul ce-l ținea în mână, ca și cum se teme de indiscrețiunea zidurilor, și se duse în virful deștelor la portă.

Dér ceva grozav! lucrarea de afară s'a oprită cu desăvîșire... nu se mai simte nimic.

„Ce-i asta?... Să fi plecat?... S'a dus?“ fulgeră prin mintea omului din năuntru. Și la această închipuire, el își mușcă buza de jos cuprinsă de o nepomenită desolare...

„Haha!“ fusesă o urită amăgire: lucrarea începe din nou, și el se pune a o urmări cu bătaile de inimă al celui mai cald interes. Hotărît, omul nostru era muncit de-o neînțelă doriță de a vedé lucrul cât mai degrabă sfirșit.

„Mai iute!“ gândi Leiba cu nerăbdare... „mai iute!“

Acum se aușiau ér clopotele în deal.

„Mai iute, bre, ne-apuă ția!“ șise

un glas de afară îmboldit par'că de voința omului din năuntru.

Lucrătorul porni cu multă activitate. Încă puține mișcări, și toate punctele pătratului sunt unite.

Insfirșit!

Sfredelul trage încetinel în afară bucata în patru colțuri... O mână mare și vinjșă intră... Până să n'atingă însă bärna pe care o caută, se audă două reonete, pe când Zibal înfășură cu putere căpătăiul liber al lațului de butucul fix dela ușa gârlicioiului...

Lațul era ingenios combinat: o fringhie lungă legată cu un căpătăiu de un butuc; la o lungime potrivită, pe locul unde era să dispară pătratul scobit, un ochiu, pe care Leiba îl ținea deschis cu mâna stîngă, în timp ce cu mâna dreaptă ținea strîns celălalt căpătăiu. La momentul cerut, Zibal dete drumul ochiului și, apucând repede cu amândouă mâinile căpătăiul liber, cu o smucitură supremă trase înăuntru brațul întreg.

...Intr'o clipă operațiunea fusese gata...

n Nădlăcu. Suprasolvirile se voru {cuita pe cale diaristică.

Programa: 1.) „Christosul a înviat“, de N. Chicină, executat de corul vocal. 2.) „Cuvânt de deschidere“, rostite de președintele V. Marcoviciu. 3.) „Zorile“, de Vasilescu, executate de corul vocal. 4.) „Mihnea și Baba“, poezie de D. Bolintineanu, decl. de M. G. Crăciun, prep. c. III. 5.) „Viorica“ de T. cav. de Flondor, esec. de corul vocal. 6.) „Herscu Bocegiul“, cântonetă comică de V. Alexandri, predată de G. Lupșia teol. c. II. 7.) „Iubitei“, de V. Robchieviciu, esec. de corul vocal. 8.) „Frații Jderi“, poezie de V. Alexandri, decl. de P. Munteanu prep. c. II. 9.) „Rugăciune“, duett predată de A. Lipovan și G. Baderca, preparanți c. III. 10.) „Christosul a înviat“, disertațiune de I. Crișian, prep. c. III. 11.) „Somnorose“, de T. cav. de Flondor, esec. de corul vocal. 12.) „Țiganul vândut“, poezie de C. Boilăcu, decl. de G. Petroviciu, prep. c. III. 13.) „Cântul marinarilor“, de T. cav. de Flondor, esec. de corul vocal. 14.) „Șioldan Vitezul“, monolog de V. Alexandri, predată de G. Lupșia teol. c. II. 15.) „Arcașul“, executat de corul vocal. În pauză se voru prezenta jocurile naționale „Bătuta“ și „Călușierul“.

Correspondența „Gaz. Trans.“

De pe lângă Sătmăru, Aprilie 1892.

(Fine.)

Luând în apărare pe preotul din Pete, corespondentul „Peténul“ negă, că protocolul privitor la alegerea perdutoi învățător V. Gradu ar fi fost scris de însuși preotul. În cazul de față e indiferent însă, dacă protocolul a fost scris de însuși preotul, ori dăru s'a scris de V. Gradu la dictarea preotului; destul, că protocolul a fost scris de preotul din Pete și autenticat cu sigilul oficiului parochial; în loc de a protesta în contra alegerii și de-a cere un altă canton-învățător, preotul din Pete l'a recomandat pe V. Gradu Ven. Ordinariatul ca pe un individ cu purtare esemplară și mai scietruda ce om bun, cantor escelent etc. Despre acestea pôte să se convingă „Peténul“ la oficiul vice-archidiaconal din Sătmăru.

Apoi în Pete, adevărat că se află o biserică frumoasă, dăr „Peténul“ n'are să o atribue acăsta actualului preot din Pete, deoarece biserica s'a edificat cu 25—30 de ani înainte de-a fi venit densus în Pete; densus se afla încă ca preot în Chege, când biserica din Pete era deja edificată. Apoi precum în Chege a lăsat după sine disordine în banii bisericei, așa și în Pete a neglijat așa de mult controlarea averii bisericiei, încâtă curatorul de acum patru ani a cauzat

bisericiei din Pete o pagubă de vre-o 200 fl.

Nu-mi face plăcere să acuz pe nimeni, dăr când interesul binelui comun pretinde să descoperim scăderile, acestea trebuiesc descoperite. Nici cu o iotă n'am greșit, când în articolul meu din nr. 51 și 52 ai „Gaz. Trans.“ m'am plâns în contra neregularităților preotului din Pete, și deocă „Peténul“ se încercă a-lă scusa, trebuie, că în necunoștință de cauză o face acăsta. Mergă d-sa în Pete și va vedea, că frumoasa biserică de-acolo se află ađi în cea mai mare desoluțiune; afară de păreți, tôte celelalte sunt nălăute, „stucatorul“ pe jumătate despicat, ba de ici colo și scândurile căzute și locul acolora tocmiț cu giteie etc.

Deocă s'a stăruit pentru coperirea bisericei mai înainte de-a se edifica casa parochială, acăsta e frumos, dăr și aici poporeni au fost, cari au urgitat mai cu de-adinsul coperirea bisericei, avându teamă, că plăia, ce străbătea înăuntru, le va nimici cu totul biserica. Apoi de 15 ani, de când se află în Pete, preotul nu i-ar fi fost imposibil de-a edifica și casa parochială, care e în pericol de-a fi oborită de vre-un vânt. Insuși preotul din Pete mărturisește, că poporeni săi, deși nu cei din Pete, dăr cu deosebire cei din două filie ale sale sunt în forțe bună stare materială, prin urmare cu ajutorul lor n'ar fi fost nici un lucru așa mare de-a edifica până acum și casa parochială.

Đice „Peténul“, că „Pete o unica comună românească în jurul acela, unde mai trăese simțul de iubire față de legea și de limba sa liturgică“, și unde „în biserică nu se cântă „Izsaisza bokázik“, „Uram irgalmaz nekünk“ etc.

În cuvintele acestea se cuprinde o mare injuriă la adresa multor preoți români din jurul acesta, alți căror sentiment național este multă mai curat și mai nepătat, de cum se prezintă în cuvintele de mai sus. Astăđi, mulțumit Domnului, afară de Poresalma și Csögeld, unde ceremoniile se oficiază mixt, în limba rusă și maghiară, — în tôte celelalte comune ceremoniile se oficiază în limba română, ca limbă liturgică, afară de predică, care dacă voescă preoții să fiă înțeleși de tōți ascultătorii lor, sunt siliți a-o rosti în limba maghiară.

Cătu pentru starea, în care se află ađi limba românească în Pete, voi aminti, că pe timpul când se acoperea biserica din Pete cu tinichea, Petenii arangiaseră o petrecere, la care au luat parte și câțiva oficeri români din garnisona din Sătmăru. Acești oficeri s'au scandalisat, vedându, că în Pete abia ađi ici colo câte-ună tinică, care mai sciet românească. Apoi să-și însemne bine corespondentul „Peténul“, că fiindă a-

oacă comună unică în acest jur, unde locuiesc curat numai Români, e de două-ori păcat pentru preot și dascal, că n'au veghiat la timpul său, când au trebuit să vegheze...

Nu din ură personală, nici cu gândul de a păta numele preotului din Pete, am făcut aceste triste constatări, ci le-am făcut pentru-că mă dore când vedă prăpădindu-se din lipsa conducerii, nu o familie, ci o comunitate bisericăscă intrăgă. Am dicit și dicit și cu asta ocaziune, că intervenirea Venerabilului Ordinariat pentru grabnica reparare a stărilor neglijate, e reclamată cu mare urgență.

Sălișteanul.

Convocare.

Deva, 12 Aprilie 1892.

În conferențele generale ale reprezentanților alegătorilor români din Transilvania și Ungaria, câte s'au ținut dela 1881 și până la ultima conferență, precum și în presa română, aparținătoare partidei naționale române, totu mereu s'a accentuat, că rezistența pasivă a Românilor din Transilvania și mai în urmă și a celor din Ungaria, se referă numai și numai la legislațiunea din Budapesta, adică numai la alegerile pentru numita dietă, — pe când, pe celelalte terene legale, se așteptă dela noi o activitate cătu se pôte mai rezolută și continuă.

Totu acăsta dovedește și programul partidei naționale române dela 1881, prin care partida noastră s'a angajată a lucra pe teren legal pentru esoperarea drepturilor cuprinse în cele 9 puncte.

Toți aceia dăr, cari am adoptat acelu program, avem datorința morală și națională, a da totu concursul nostru, pentru realizarea acelu program.

Avându deci în vedere, că activitatea noastră, pe celelalte terene legale, se pôte pune în faptă numai prin conlucrare comună și bună înțelegere; — avându în vedere, că Români din aceste părți ale țării, în tôte timpurile și în tôte împrejurările, au avut curajul convingerii și au știut să apere cu bărbăție sacrele noastre drepturi politice-naționale; — avându în vedere, că în tôte împrejurările, rëndul înteu al luptătorilor au să-lă facă inteligenții români, ca cei mai chiamați factori în viața publică; — avându în vedere, că în situațiunea politică, în care ne aflăm de prezentu, sunt periclitare cele mai esențiale interese ale noastre și ale poporului din care ne-am ridicat; — avându în vedere, că afară de actul alegerii, mai avem o mulțime de terene unde putem lupta și avem datoria de a lupta; — avându în vedere, că mai cu seamă în cestiuni administrative, noi și poporul ăilnicu avem ocaziune a ne valida drepturile noastre; — avându în vedere, că cauza română, mai alesu de unu timp încôce, așa dicitându

s'a luat dela ordinea ălei atătu în cele mai multe reprezentanțe comunale și opidane, cătu și chiar în congregațiunea municipală; — avându în vedere, că stagnarea activității noastre pare a fi generală, ceea-ce nu pôte fi decât numai în detrimentul nostru tuturor Românilor din acestu comitat; — avându în vedere, că congregațiunea se va convoca pe 2 Maiu a. c. st. n., cându se va alege unu vice-comite și alți amployați admin., și în fine avându în vedere, că despre faptele și activitatea noastră suntem responsabili celoru ce ne vor urma: — subscrișii ne luăm voiă a invita pe tōți confrații și amici de principii din comitatul Huniadorei, ca să binevoescă a participa la conferența, ce o vom ținé în Deva la 1 Maiu st. n. a. c. înainte de amiađi la 10 ore, pentru a ne consulta împreună asupra atitudinii, ce avem să luăm în viitor în cestiunile publice-politice naționale, — specialu, ca să facem dispozițiunile necesarii, pentru organizarea și înființarea cluburilor electorale comitatense și a statori ținuta noastră în congregațiune, ce se va ținé în 2 Maiu a. c.

Din încredințare:

F. Hossu Longin, Dr. Ales. L. Hossu, adv. adv.

Ales. Moldovan, proprietar.

Telegrama „Gaz. Trans.“

(Serviciul biurolui de cor. din Pesta.)

Viena, 15 Aprilie. Đia de erî în dietă a fost ocupat cu negociațiuni despre etalonul monetar și despre banca austro-ungară. Nu s'au pusă niciări pedeci și se crede, că la 1 Ianuarie 1893 se voru pune monedele noué în circulațiune.

Roma, 15 Aprilie. Marchisul di Rudini, în urma neînțelegerilor din cabinetu, a dat dimisiunea ministeriului întregu. Regele l'a însărcinat totu pe elu cu formarea noului cabinetu.

DIVERSE.

Șerpele domesticu. În Brazilia există o specie de șerpe, giboia, care înlocuiesc cu multu succesu pisicile și câni nostri pentru distrugerea șorecilor, cari în unele părți ale Brasiliei sunt forțe numeroși și stricatori. Giboia este un șerpe mic și gros ca degetul, și care se vinde cu 5 franci în târgurile din Rio de Janeiro. Acestu animalu se atașază pe lângă casa stăpânului întocmai ca și câni și pisicile; tōtă đia stă elu ascunsu în vr'unu colțu alu casei și îndată ce vine sêra se pune la pândă. Elu apucă șorecii de după oacă și le sparge capul și vertebrele cervicale.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabil: Gregoriu Maloră.

Doă răcnete o însoțiseră, unul de pierdere, altul de triumf: mâna era „ținută pe locu“.

Se auđi apoi pași depărtându-se grabnic. Tovarășii lui Gheorge părăseau lui Zibal prada prinsă cu atăta isteție.

Jidanul se repeđi în dughiană, luă lampa și cu o învîrtitură sigură ridică fițilul susu de totu: lumina captivă între gratii eși d'asupra veselă și victoriosă, redându viața hotărîtă formelor nebulose din preajmă-i.

Zibal trece cu lampa în gangu. Tălharul gemea greu; după încordarea brațului se vedea, că renunțase la o inutilă sbuciumare. Mâna era umflată și degetele încovoiate... părea că vré s'apuce. Jidanul apropiă de ea lampa. — Unu fior: frigurile se întorceau ér. — Aplecă lumina prea aprôpe, încât, tremurându atinse mâna tálharului cu sticla fierbinte: o crispațiă violentă a degetelor se produse urmată de unu vaetă surdu...

La vederea acestui fenomen, Zibal tresări... prin ochii lui scâpărase o in-

spirațiă escentrică. Începu să ridă cu unu hohotu, care sgudui bolta gangului și intră repede în dughiană.

Mijea de đia.

Sura se deșteptă deodată... par'că auđise prin somn nisece ragete îngrozitoare... Leiba nu era în odae. Tôte cele din ajun îi reveniră minte. Se petrecea ceva rău. Sări jos din pat și făcu lumină. Patul lui Leiba era nedesfăcut. Elu nu se culcase de locu.

Unde era? Femea își aruncă ochii pe ferestră: pe dealul din față se plimba un stol de lumină mic și vioie, cari se mișcau, săltau aci ascunđându-se, aci ivindu-se érași... Eșau dela inviere. Sura deschise oleacă fereastra; atunci auđi gemete înfundate la pörtă. Înfiorată coborî iute pe scăriică. Gangul era luminat, Eșindu pe prag femea fu isbită de o grozavă priveliște.

Pe unu scaun de lemn, cu cotele pe ghenunchi și cu barba răzimată în mâni sta Zibal. Ca unu savantu, care în amestecul unor elemente, ar căuta

să prindă unu secretu subtilu al naturii ce de multu îi scapă și-lă necăjesce. Zibal ține ochii ațintiți asupra unui lucru spândurat, negru și informu, sub care, pe unu altu scaun, la o potrivită înălțime, arde o făclie mare.

Zibal privește fără să clipească procesul de descompunere a mâinii ce de sigur nu l'ar fi cruțat pe densus. — Elu n'auđise urletele de-afară ale nenorocitului: era acuma prea interesantă ce vedea, ca să mai și auđă. Zibal urmărise cu nesățiu tôte contorsiunile, tôte orispațiile stranii ale degetelor, apoi amorțela cuprinđându-lă încet pe unu câte unu — erau par'că labele unui gândac, care se sgăresc și se întind, se agită în mișcări estravagante, tare, mai încet, încet de totu și apoi înțelenesc sub jocul unui copil crudu.

Era sfârșit. Mâna cocea și se umfla încetinel fără mișcare.

Sura dete unu țipetu.

„Leiba!“

Zibal îi făcu semn să nu-lă deranjeze... Unu mirosu grasu de carne arsă

se răspânda în gangu; o fășitură se auđi și mic plesnituri.

„Leiba! ce e?“ repetă femea.

Se făcea đia bine... Sura se aruncă și trase bârna. Pörtă se deschide de părete târându trupul lui Gheorge spândurat de brațul dreptu. Mulțimea sătenilor, tōți cu făcliuțele de Paști aprinse, năvăli înăuntru.

„Ce e? ce e?“

Îndată înțeleseră, ce fusese.

Zibal, care stătuse până aci nemișcatu, se ridică grav în picioare. Elu își făcu loc să treacă, dând cu liniște lumea la o parte.

„Cum a fostu pricina, jidane?“ întrebă unu.

— „Leiba Zibal, đise hangiu cu tonulu înalt și cu unu gestu largu, merge la Ieși să spună rabinului, că Leiba Zibal nu-i jidanu... Leiba Zibal este goi... pentru-că Leiba Zibal a aprinsu o făclie lui Christos!“

Și omul plecă încetinel spre rășăritu la dealu, ca unu călător cuminte, care scie, că la un drum lung nu se pornesce cu pasul pripitu.

Domnii abonenti, cărora li-a expirat abonamentul cu 31 Martie v. c., sunt rugați a și-lu reînoui, trimițându prețul fixat în fruntea foii, pentru ca espedierea diarului să nu sufere întrerupere.

Administrațiunea.

Farmacia „la ursu”
Victor Roth,
Brașov.

Recomandă pentru Sf. Paști:

Aparate de stropiți.
Parfumi franceze și indigene.
Eau de Cologne.
Văpsele de ouă nevătămătoare în 10 diferite culori de o frumusețe foarte rară à 3 și 5 cr. pachetul.

Se vinde en gros:
Ceră galbenă analisată, cea mai curată.

Colțul strădei Hircher și str. orfanilor Nr. 1. (fostu Tergul Straelor.)
(Bären Apotheke.) 823-5

Cursulu pieței Brașov

din 15 Aprilie st. n. 1892

Monote românesce Camp.	9.40	Vând.	9.44
Argintă românesce	9.35	"	9.40
Napoleon-d'or	9.41	"	9.45
Lire turcesce	10.58	"	10.63
Imperial	9.58	"	9.63
Seris. fonc. „Albina” 6%	101.	"	—
" " " 5%	100.—	"	101.—
Galbin	5.55	"	5.60
Ruble rusesce	120.—	"	121.—
Mărci germane	58.—	"	58.30
Discontulă 6—8% pe an.			

Cursul la bursa din Viena

din 14 Aprilă a. c. 1892

Renta de aură 4%	108.90
Renta de hârtă 5%	101.75
Impremutulă căilor ferate ungare	
aură	118.50
ăto argintă	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	116.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	92.85
Monuri rurale-ungare	92.90
Monuri croato-slavone	94.—
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresce	94.95
Impremutulă cu premiulă unguresce	145.75
Losurile pentru regularea Tisei și Saghedinului	136.—
Renta de hârtă austriacă	94.95
Renta de argintă austriacă	94.40
Renta de aură austriacă	110.70
Losuri din 1860	141.—
Acțiunile băncei austro-ungare	83.—
Acțiunile băncei de credită austr	343.50
Acțiunile băncei de credită ungar.	341.75
Galbeni împărătesce	5.35
Napoleon-d'or	9.45
Mărci 100 imp. germane	58.30—
Londra 10 Livres sterlinge	119.05

Noiloră abonenti le facem cunoscută, că numeră disponibili din luna lui Ianuarie nu mai avem.

Administrațiunea.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

Banca generală de asigurare mutuală „Transilvania”.

Bilanțu la 31 Decemvre 1891.

Activa :	fl.	cr.	Pasiva :	fl.	cr.
Obligațiunil needate	190800	—	Fondulă de întemeiare.	fl. 300000.—	—
fl. 6500 scrisurī fonciare ale cassei de păstrare din Sibiu, em. I	à fl. 103.—fl.	6695.—	substragându-se amort.	„ 10800.—	289200 —
„ 32500 scrisurī fonciare ale cassei de păstrare din Sibiu, em. II	à „ 102.50 „	33312.50	Fondulă de premii sect. I.	„	22745 12
„ 4000 scrisurī fonciare ale cassei de păstrare din Sibiu, em. III	à „ 101.50 „	4060.—	Fondulă de rezervă pentru tontine	„ 65919.08	—
„ 1000 scrisurī fonciare ale instit. fonciar sibiian, em. I	à „ 105.— „	1050.—	Transportulă premiiloră sectia II	„ 7061.43	333380 03
„ 1000 scrisurī fonciare ale instit. fonciar sibiian, em. II	à „ 104.25 „	1042.50	Reservă pentru casurī de mörte insinuate	„	1500 —
„ 6200 scrisurī fonciare ale instit. fonciar sibiian, em. III	à „ 103.— „	6686.—	Reservă pentru daune de incendiu insinuate	„	4155 50
„ 6000 scrisurī fonciare ale instit. fonciar sibiian, em. IV	à „ 102.— „	6120.—	Interese neridicate	„	2201 44
„ 18700 scrisurī fonciare ale instit. fonciar sibiian, em. V	à „ 101.50 „	18980.50	Fondulă de pensiune	„	5901 11
„ 20800 scrisurī fonciare ale instit. fonciar ung. 4 1/2 %	à „ 100.50 „	20904.—	Excedentă rezervată sect. I pro 1889	„	865 97
„ 5000 scrisurī fonciare ale instit. fonciar ung. 5 %	à „ 100.50 „	5025.—	„ „ „ I „ 1890	„	1010 12
„ 5700 losurī pentru regularea Dunării à „ 121.— „	„	6897.—	„ „ „ II „ 1889	„	364 91
„ 6500 scrisurī fonc. ale „Albinei”, em. I	à „ 101.50 „	6597.59	„ „ „ II „ 1890	„	670 28
„ 3500 scrisurī fonc. ale „Albinei”, em. II	à „ 99.50 „	3482.50	Fondulă de garanță la sectia I	„	2852 19
„ 2800 acțiunil a I căi ferate transilv.	à „ 201.— „	2814.—	„ „ „ II „ 1891	„	3897 98
„ 300 rentă de hârtă austriacă	à „ 92.60 „	277.80	Excedentă în secțiunea I pro 1891	„	1470 39
„ 200 rentă de argintă austriacă	à „ 92.30 „	184.60	„ „ „ II „ 1891	„	721 70
„ 400 losurī de stată din anulă 1860 à „ 148.— „	„	592.—			
„ 100 scrisurī fonciare ale băncei hipotecare ung. 4 %	à „ 115.40 „	115.40			
Acții diverse		1743.—			
		fl. 126279.30			
Efectele fondulă de pensiune:					
fl. 2000 scris fonc. ale cassei de păstrare din Sibiu em. II	à fl. 102.50 fl.	2050 —			
fl. 2500 scris. fonc. ale cassei de păstrare din Sibiu em. III	à „ 101.50 „	2537.50			
fl. 1000 scris. fonc. ale instit. fonc. sibiian, em. V. à „ 101.50 „	„ 1015. —	—			
Dep. ale fond. de pensiune „ 298.61 fl.	fl. 5901 11	132180 41			
Portofoliulă cambuloră		2198 97			
Impremutulă pe efecte		10546 22			
„ „ polițe de asig. de viêtă		94525 52			
„ „ „ tontine		6748 48			
Depunerī la casa de păstrare		880 83			
Pretensiunilă agenturī		66216 78			
Avansurī la diversi și inspectorī		5584 16			
Debitorī diversi		32945 56			
Mobiliil, table de agenturī și tăblițe		1997 30			
Spese de întemeiare		3318 08			
Provisiunil capitalisate		57582 —			
Realitate în strada Cisnădiei Nr. 5 fl.	43000.—	—			
„ „ „ Iernii Nr. 22 „	3316.—	46316 —			
Cassa în numărară		9096 43			
		670936 74			670936 74

Wilhelm Bruckner m. p. Dr. A. Brote m. p.
Bilanțulă s'a aflată în consonanță cu registrele respective.

Sibiu, 17 Martie 1892.
Consiliulă de supraveghere:
Arnold Friedsmann m. p. Fried. Müller m. p. Dr. Ioană Nemesă m. p.
823,1—1.

Avisă d-loră abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînouiarea prenumerațiune să vinevoiască a scrie pe cuponulă mandatulă postală și numerilă de pe fășia sub care au primită diarulă nostru până acuma.

Administraț. „Gaz. Trans.”